

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Divina licet præcepta certis Parentes erga filios non ligent verbis, non
minùs tamen Parentes obligantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Ne verò Patrem ullum latere possit quo constringatur præcepto circa lalutarem filiorum institutionem, licet nullum exprimatur in divisione præceptis, hæc opportunè præcedenti connectenda est Veritas:

Divina licet præcepta certis parentes erga filios non ligent verbis, non minus tamen parentes obligantur.

RATIO E S T. Quia qui lego natura obligantur ad aliquid, non minus obligantur quam si divina præcepta certis & expressis eos ligarent verbis.
Sed parentes erga filios lego natura obligantur. Ergo non minus, imo & quadammodo magis obligantur.

T 2. q. 100. 4. 5. **T**otus discursus ex D. Thoma sumitur, qui ubi agit de præceptis Decalogi, rationem reddit cur non æque ponatur præceptum parentibus de diligendis & educandis filiis, sicut datur filii de honorandis parentibus. **Q**uis videlicet filii sunt aliquid patris, ut expreſſe docet Aristoteles in Ethicis; unde sicut non ponitur expreſſum de amore nostri præceptum, sic neque debet ponи parentibus pro amore filiorum, quia hoc ipso quo se pater diligit, diligit filios qui sunt ipsius aliquid. **V**nde eudem rationibus, inquit Ianetus Doctor, non ponuntur aliqua præcepta Decalogi pertinentia ad amorem filiorum, sicut neque es-

iam aliqua inordinantia hominem ad seipsum. Quænam fuit autem rationes cur non ponatur præceptum in decalogo de amore nostri? Hæc nempe inter alias, **Q**ui a præceptum hoc satievidens est ex lego natura, lege aeterna, lege divina, cuius signatum est super nos lumen quod dicitur Ps. 4. **v**ulnus Dei, quasi Deus ipse cerneret quid hoc præcepit quod lego naturæ præcipitur, seu quod naturali videatur lumine non corrupto nec depravato. **U**nde idcirco appellatur, **I**ncorr. 34. 11. **p**rum legi lumen.

Sicut itaque diceretur unicuique de amore rationabili sui iphius, quod quando minus expressis in lege positiva verbis producitur hoc præceptum, tanto expressius obligat, qua lex positiva supponit esse præceptum naturæ tam evidens, tam per se notum, & ex se obligans, ut non modo necessè non fuerit illud exprimere, sed idcirco potius expressum non fuerit ut inde magis liqueat, quam id latius superque provisum esset à lege naturali; tanto expressius per illam legem singulos obligari ad rationabilem sui ipsorum amorem, quanto minus illum expressis lex alia verbis præcipiteret. Sic plane de præcepto diligendi filios, quod est ipsum naturæ præceptum de se diligendo.

Quia cum sit fatis perpicua, quid contraria peccetur à parentibus paulo latius esset prodendum; videturque commode, si Deus annuat, ex his Evangelii verbis posse depromi-

Incipiebat enim mori.

FORMATA INDE HAC PRACTICA VERITATE:

Ex Patre, vulnus est, quo mori filius incipit.

SENSUS ET RATIO E S T. Quod vulnus seu causa propter quam ut plurimum lieviores incipiunt mori gratia, rebusque spiritualibus ac divinis, est mundanus affectus frue mundi concupiscentia. Sed mundanus hic affectus ut plurimis à Patre est, seu à parentibus propriis. Ergo inde vulnus est, quo mori filius incipit, & quod propterea diligenter ab omnibus præversus debet.

I. PUNCTUM.

SICUT est vita gratia, vita spiritus, vita spiritualis & Divina de qua dicitur Dominus, **E**go veni ut vitam habeant & abund-

dantius habeant; Ita mors est illi vita opposita, mors gratia, mors spiritus, sive mors spirituialis de qua universaliter dicitur: **P**rudensia carnis Rom. 1. mors est, & quæ in deliciis est, vivens mortuus est. 1. Tim. 1. Ante quam verò quis mortem illam moriat, solent ut plurimum præcedere in animo quædam dispositiones, velut febres in corpore quibus paulatim languescens animus deficit & incipit mori suo modo, sicut filius hic Reguli de quo est hodierna narratio. **T**um verò sic dicuntur peccata venialia dispositiones ad mortale; sic naturalis libido non repressa disponit ad depravatam consuetudinem; & consuetudo ad obstinatam pervicaciam; sic illi denique de quibus hic potissimum agitur, mundani affectus dilpo-